

- 17 та мнаса придобы десетъ мнасы. И рече му: Добръ, рабе добрый; ¹понеже на най малко-то ся показа вренъ, имай власть
- 18 надъ десетъ града. И дойде вторый-тъ и рече: Господи, твоя-та мнаса стори петъ
- 19 мнасы. Рече и на тогова: Бжди и ты *сла-*
- 20 *дѣтель* надъ петъ града. Дойде и другъ, и рече: Господи, ето твоя-та мнаса, който
- 21 имахъ скжтанж въ кърпж; Защото ся бояхъ отъ ²тебе; понеже си строгъ чело-
вѣкъ; земашь което не си положилъ,
- 22 и жьнешъ което не си сѣялъ. И казува му: ³Отъ уста-та ти ще тя сѣдѣж, рабе лукавий; ⁴знаялъ си че съмъ чело-
вѣкъ строгъ, и земашь което не съмъ поло-
жилъ, и жьнж което не съмъ сѣялъ;
- 23 И защо не даде сребро-то ми на лихваръ-тъ, така щото азъ като си дойдѣхъ щѣхъ
- 24 да го приберж съ лихвж-тж? И рече на прѣдстоящи-тъ: Земѣте отъ него мнаскж-
тж, и дайте ѣж на тогози който има де-
сетъ-тъ мнасы. (И рекохж му: Господи,
- 25 *той* има десетъ мнасы). Защото ви казува-
вамъ, ⁶че всякому който има ще му ся даде; а отъ того който нѣма, и това що
- 27 има ще ся отнеме отъ него. А мон-тъ врагове, онѣзи който мя не рачихж да ся воцарѣж надъ тѣхъ, доведѣте *ж* тука,
- 28 и посѣчѣте *ж* прѣдъ мене. И това като изрече *Иисусъ*, ⁹отиваше нагрѣдъ и въз-
лѣзуваше въ Иерусалимъ.
- 29 И ¹⁰когато приближи до Вифагійж и Ви-
еанійж, гѣмъ горж-тж която ся казуваше
Елеонъ, проводи двама отъ ученици-тъ
- 30 си, И рече имъ: Идѣте въ сречно-то се-
ло, въ което щомъ възлѣзвате ще намѣ-
рите ждрѣбе вързано, на което никой чело-
вѣкъ не е никога възсѣдалъ; отвържѣ-
те го и го доведѣте. И ако вы попыта
- 31 нѣкой: Защо *го* отвързувате? така ще му
32 скажете: Защото трѣбува на Господа. И
отидохж проводени-тъ, и намѣрихж както
33 имъ рече. И когато отвързувахъ ждрѣ-
бе-то, рекохж имъ стопани-тъ му: Защо
34 отвързувате ждрѣбе-то? А тѣ рекохж: На
35 Господа трѣбува. И доведохж го при И-
суса: и като ¹²наметахж дрехы-тъ си на
36 ждрѣбе-то, всѣкачихж Исуса. И ¹³въ оти-
ваніе-то му, послалахж дрехы-тъ си по
37 пѣтъ-тъ. И когато вече приближаваше до
прѣвалж-тж на Елеонскж-тж горж, на-
чихжж вничко-то множество на учени-
ци-тъ да ся радовать и да славословятъ
Бога велегласно за вси-тъ чудеса що бѣ-
38 хж видѣли; И казувахж: ¹⁴Благословенъ
царь-тъ който иде въ име-то Господне;
- 39 ¹⁵миръ на небо-то и слава въ вышнихъ. И
нѣкой отъ Фарисей-тъ между народъ-тъ
рекохж му: Учителю, запрѣти на учени-
цы-тъ си. И отговори и рече имъ: Казу-
вамъ ви, че ако тѣ млькнжтъ, то ¹⁶ка-
меніе-тъ ще изыкаты.
- 41 И като приближи та видѣ градъ-тъ, ¹⁷пла-
42 ка за него, И казуваше: Да бѣ знаялъ и
ты поне въ тойзи твой денъ, това което
е за миръ-тъ ти; но сега вече ся скры
43 отъ твои-тъ очи. Защото ще дойджтъ
върхъ тебе дни и твои-тъ неприятели ¹⁸ще
направятъ окопъ около тебе, и ще тя
обсадыт, и отъ всякъдѣ ще тя утѣснятъ,
44 И ¹⁹сѣснжжтъ тебе и чада-та ти въ тебе,
и ²⁰нѣма да оставятъ въ тебе камыкъ на
камыкъ; ²¹защото не си разумѣлъ врѣ-
ме-то на поѣсненіе-то си.
- 45 И като ²²вълзе въ храмъ-тъ, начнж да
испжжда тѣзи които продавахж и куцу-
вахж; И казуваше имъ: ²³Писано е: Домъ-
тъ ми е домъ за молитвж; а ²⁴вы го на-
правихте пещерж разбойническж.
- 47 И поучаваше всякой денъ въ храмъ-тъ;
а ²⁵първосвященници-тъ и книжници-тъ и
първи-тъ отъ народа ищѣхж да го погу-
48 бить; И не намфрувахж какво да сторятъ;
понеже всичкы-тъ народъ бше прилѣп-
нжлъ при него да го слуша.

ГЛАВА 20.

- 1 И ¹авъ единъ отъ оныя дни, когато поуча-
ваше той народъ-тъ въ храмъ-тъ и бла-
говѣстуваше, надойдохъ първосвященни-
ци-тъ и книжници-тъ наедно съ съ старѣй-
2 шины-тъ. Та му говорѣхж и рекохж: Ка-
жи ни ²сѣе койж власть правихъ това? или
3 кой е що ти е далъ тѣзи власть? Отго-
вори и рече имъ: Ще вы попытамъ и
4 азъ едикъ рѣчь, и кажѣте ми: Крыщеніе-
то Иоанново еже-то небо-то ли бѣ, или отъ
5 чело-вѣцы-тъ? А тѣ си помыслихж, и ду-
махж: Ако речемъ: Отъ небо-то, ще рече:
6: Защо не повѣрвахте въ него? Ако
ли речемъ: Отъ чело-вѣцы-тъ, всичкый
народъ съ каменіе ще ны убие; ³понеже
7 е увѣренъ че Иоаннъ е пророкъ. И отго-
8 ворихж че не знаѣтъ отъ кждѣ бѣ. То-
газъ Исусъ имъ рече: И азъ ви не казу-
вамъ съ койж власть правихъ това.
- 9 И начнж да говори на народъ-тъ тѣзи
притчж: Нѣкой си ⁴чело-вѣкъ насади лозіе,
и даде го подъ наемъ на земледѣлцы, и
отиде на чуждъ странж за много врѣме.
10 И во врѣме-то *на плодове-тъ* проводи

і Мар. 25; 21. Гл. 16; 10.
к Мар. 25; 24.
л 2 Цар. 1; 16. Иов. 15; 6.
Мар. 12; 37.
м Мар. 25; 26.
н Мар. 13; 12. 25; 29. Мар.
4; 25. Гл. 8; 18.
о Мар. 10; 32.
п Мар. 21; 1. Мар. 11; 1.

р 4 Цар. 9; 13. Мар. 21; 7.
Мар. 11; 7. Иоан. 12; 14.
с Мар. 21; 8.
т Псал. 118; 26. Гл. 13; 35.
у Гл. 2; 14. Есес. 2; 14.
ф Авт. 2; 11.
г Иоан. 11; 35.
ч Иса. 29; 3. 4. Иер. 6; 3. 6.
Гл. 21; 20.

ч 3 Цар. 9; 7. 8. Мах. 3; 12.
ш Мар. 24; 2. Мар. 13; 2. Гл.
21; 6.
ш Дав. 9; 24. Гл. 1; 68. 78.
1 Пет. 2; 12.
б Мар. 21; 12. Мар. 11; 11.
15. Иоан. 2; 14. 15.
и Иса. 56; 7.
ь Иер. 7; 11.

н Мар. 11; 18. Иоан. 7; 19.
8; 37.
—
а Мар. 21; 23.
б Дав. 4; 7. 7; 27.
в Мар. 14; 5. 21; 26. Гл. 7;
29.
е Мар. 21; 33. Мар. 12; 1.